

А моитѣ записки и збирки отъ комитетското врѣме, документи и брошури пропаднаха, както казахъ въ начало на писмото си. Помня, имахъ записано, съ деня и врѣмето, нѣщо и за васъ. Когато за първи пѣтъ се видѣхме, слѣдъ избѣгването ви отъ Свищовъ на 1867 г., въ гостилница на Хотелъ Симеонъ, дѣто бѣше свѣрталището ни, дѣто бѣха и другитѣ избѣгали свищовци, азъ при тая първа срѣща казахъ къмъ всички съ видимо удовольствие: „Слава Богу! взе да расте числото ни съ нови емигранти!“ А вие, малко сърдито ми възразихте: „Това ли ви било цѣлѣта!“ Доста тѣжко паднаха тия думи на мене и азъ ги приглытнахъ. Спомнихъ си тогива, каква горѣсть и отчаяние бѣха въ душата ми въ първитѣ дни на моето емигранство въ 1862. и ви отдадохъ право.

Вѣстникътъ „Народность“ се основа на срѣдствата на Одески българи, депутация, отъ които дохожда тука прѣзъ лѣтото на 1867, подиръ минуването на четитѣ, да търси това *тайно страшилище*, което иска да събори турската царщина — тайния български комитетъ. Заслужа да се раскажатъ и перипетитѣ на тоя печатенъ органъ „Народность“, но таквози едно описание ще бжде дълго и излишно за сега ³⁾.

Примете и пр.: Вашъ давнашенъ и искренъ приятель,

П. Кисимовъ.

Търново, 14 Ноемвр. 1895.

Драгий ми Колега, Кисимовъ!

въ София.

Напълно сподѣлямъ мнѣнието ви, което въ писмото си отъ Букурещъ лани отъ 11 Май ми изложихте и ми испратихте съ него армагана си — мемоаритѣ. А не ви отговорихъ тогива, защото скоро слѣдъ това вратитѣ на отечеството се отвориха за екстерниранитѣ и вие се завърнахте.

Съ сегашното си писмо, което приехъ тия дни, ми искате да ви изложя споменитѣ си за нашия Таенъ Централенъ Комитетъ отъ 1866. въ Букурещъ. Още по-лани единъ нашъ приятель, Г-нъ

³⁾ На кратко, органътъ на комитета ни, в. „Народность“, който бѣше седмиченъ, се редактираше отъ г-на Ив. Богорова, заплащанъ за това отъ комитета, който по причини, изложени въ „важно извѣстие“ въ 11 брой отъ 23 Декемврий 1867, — именно защото самопроизволно почна да напада българскитѣ първенци, чорбаджитѣ въ България, което не бѣше въ политиката на комитета, — освободи тоя редакторъ, и редактиранието му пое единъ редакционенъ комитетъ, въ който участвахъ и азъ, безъ никакво възнаграждение. Многото типографически погрѣшки въ броеветѣ 9, 10 и 11 именно на туй обстоятелство се дължатъ, че Богоровъ вече небрѣжеше работата си, а редак. комитетъ още не бѣше я приелъ. Моя една статия „Поляцитѣ“ въ 9 брой просто е обезобразена отъ тия погрѣшки. Отъ 22 брой г-нъ Ив. Касабовъ пое редакцията и администрацията на „Народность“ и го прѣобърна на свой органъ, до прѣставанито му.